

Imię i nazwisko doktora: Katarzyna Grzesiak	
Tytuł rozprawy doktorskiej: Doświadczenie sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich	
Słowa klucze: aksjologia pedagogiczna, andragogika, pedagogika szkoły wyższej	
Promotor: prof. dr hab. Urszula Ostrowska	
Recenzenci: prof. dr hab. Kazimierz Zbigniew Kwieciński dr hab. Ewa Kubiak-Szymborska, prof. UKW	
Data publicznej obrony: 05.12.2017	Data nadania stopnia: 12.12.2017
<p>Charakterystyka rozprawy doktorskiej</p> <p>Rozprawa doktorska ma postać etnografii pedagogicznej, której przedmiotem badań jest kolektywny przypadek doświadczenia sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich w zakresie edukacji w Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii. Dysertacja ma charakter teoretyczno-empiryczny i zawiera się w trzech częściach i w sumie ośmiu rozdziałach. Zgodnie z zaleceniami dotyczącymi raportowania badań w rozprawach doktorskich o charakterze kwalitatywnym obszerność każdej z trzech części pracy wzrasta proporcjonalnie do autorskiego wkładu doktorantki w stan wiedzy o przedmiocie badań, dlatego najwięcej stron zajmuje segment analityczny. Na część pierwszą składa się rozdział pierwszy wraz z czterema podrozdziałami, na których stronach autorka niniejszej dysertacji czyni starania, aby zakreślić ramy teoretyczne dla kluczowych kategorii pojęciowych. Ze względu na interdyscyplinarny charakter problematyki doświadczenia sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich, rozdział pierwszy prezentuje najbardziej interesujące ujęcia czerpiąc selektywnie z dorobku filozofii dialogu, antropologii kulturowej, psychologii humanistycznej, socjologii nauki oraz aksjologii pedagogicznej. Ponadto posiłkuje się odniesieniami do literatury pięknej, mitologii greckiej, trendów obecnych w społecznym dyskursie w przestrzeni massmediów czy też do wyników badań sondażowych. Wszystko to tworzy barwny kolaż możliwych rozumień i skojarzeń, który pełni funkcję preludium do etnograficznego studium przypadku nad doświadczeniem sukcesu w nauce przez doktorantów edukacji Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii. Z kolei część druga rozprawy doktorskiej obejmuje rozdział drugi wraz z siedmioma podrozdziałami, a każdy z nich poświęcony jest innej kwestii metodologicznej, prezentując krok po kroku projekt badań własnych oraz klarując specyfikę zrealizowanego studium przypadku w nurcie etnografii. Ponadto zawarte tam autorskie uzasadnienia metodologicznych wyborów, jakich dokonała badaczka-etnografka, zdradzają wiele tajemnic jej warsztatu badawczego wypracowanego w toku siedmiu lat badań. Trzecia, ostatnia część rozprawy doktorskiej stanowi najbardziej obszerny segment pracy, bowiem obejmuje aż sześć kolejnych rozdziałów z podrozdziałami. Otwiera ją rozdział trzeci wraz z czterema podrozdziałami, na których stronach w sposób wielowątkowy i pogłębiony badaczka-etnografka zaprezentowała teren objęty eksploracją. Natomiast rozdział czwarty stanowi swego rodzaju inwentarz wszystkich źródeł danych, jakie zostały wykorzystane w toku badań własnych. Zaś rozdział piąty poświęcony jest przybliżeniu sylwetek badanych osób celem stworzenia autentycznej osnowy dla ich przeżyć zrekonstruowanych na bazie wywołanych narracji. Co się tyczy rozdziału szóstego, siódmego i ósmego wraz z podrozdziałami, to zawierają rozbudowaną analizę etnograficznego studium przypadku, opisując go i wyjaśniając kolejno na trzech poziomach: 1) miejsca, 2) grupy, 3) osób i zdarzeń. Dokonując analizy danych badaczka-etnografka korzystała przede wszystkim z opisów jakościowych i modeli teoretycznych, jednocześnie nie stroniąc od posiłkowania się miarami statystycznymi w ramach zabiegów interpretacyjnych. Było to możliwe, jako że przyjęcie jakościowej strategii eksploracji nie oznacza rezygnacji z dorobku badań ilościowych, lecz stwarza przestrzeń do prowadzenia trans-paradygmatycznej, a więc teoriiotwórczej dyskusji.</p>	
<p>Określenie wkładu wniesionego rozprawą doktorską do pedagogiki</p> <p>Efektom finalnym badań jest ugruntowana w danych teoria przypadku kolektywnego o charakterze empiryczno-pragmatycznym na temat doświadczenia sukcesu w nauce przez studentów studiów doktoranckich – doktorantów edukacji Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii. Zrekonstruowana teoria została spisana w ramach dwunastu tez ułożonych zgodnie z logiką problemów badawczych oraz konkluzji. Należy podkreślić, iż moc generalizacji wniosków sięga wyłącznie zdefiniowanego przypadku kolektywnego osadzonego w nurcie etnografii. Zatem teoria ta nie może być narzędziem służącym do interpretacji innych, nawet bardzo zbliżonych fenomenów, bowiem jej kontekstualność czyni takie starania płonnymi. Jednakże składowe tezy tej teorii mogą być traktowane jako inwentarz dobrych praktyk związanych z organizacją studiów doktoranckich zaobserwowany w terenie badań (to jest w Åbo Akademi w Vaasa w Finlandii), jak również jako możliwe źródło inspiracji dla doskonalenia innych rzeczywistości akademickich.</p>	